

Euroopan unionin virallinen lehti

C 202

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

57. vuosikerta

30. kesäkuuta 2014

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2014/C 202/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2014/C 202/02 Asia C-43/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 6.5.2014 – Euroopan komissio v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto (Kumoamiskanne — Direktiivi 2011/82/EU — Liikenneturvallisuuteen liittyviä liikenne rikkomuksia koskeva rajat ylittävä tietojenvaihto — Oikeusperustan valinta — SEUT 87 artiklan 2 kohdan a alakohta — SEUT 91 artikla — Kumotun direktiivin vaikutusten voimassa pitäminen) 2

2014/C 202/03 Asia C-347/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 8.5.2014 (Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luxemburg) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Caisse nationale des prestations familiales v. Ulrike Wiering ja Markus Wiering (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — Asetus (ETY) N:o 574/72 — Perhe-etuudet — Perhevustukset — Kotihoidontuki — "Elterngeld" — "Kindergeld" — Erotusetuuden laskeminen) 3

FI

2014/C 202/04	Asia C-414/12 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 8.5.2014 – Valittajana Bollore ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Itsejäljentävän paperin markkinat — Emoyhtiön pitäminen vastuullisena sellaisesta kilpailusääntöjen rikkomisesta, johon sen tytäryhtiö on syylistynyt — Emoyhtiön välitön osallistuminen kilpailusääntöjen rikkomiseen — Yhdenvertainen kohtelu — Hallinnollisen menettelyn ja tuomioistuinmenettelyn kesto — Kohtuullinen aika — Puolustautumisoikeudet).	4
2014/C 202/05	Asia C-483/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 8.5.2014 (Grondwettelijk Hofin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Pelckmans Turnhout NV v. Walter Van Gastel Balen NV ym. (Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan unionin perusoikeuskirja — Yhdenvertaisuuden ja syrjintäkiellon periaatteet — Unionin oikeuden soveltaminen — Tilanne ei kuulu unionin oikeuden soveltamisalaan — Unionin tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)	4
2014/C 202/06	Asia C-591/12 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 8.5.2014 – Valittajana Bimbo SA ja muina osapuolina sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) sekä Panrico SA (Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin BIMBO DOUGHNUTS rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi espanjalainen sanamerkki DOGHNUTS — Suhteelliset hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohhta — Sekaannusvaaran kokonaisarviointi — Moniosaisen sanamerkin osan itsenäinen erottava asema)	5
2014/C 202/07	Asia C-604/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 8.5.2014 (Supreme Courtin (Irlanti) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – H. N. v. Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlanti ja Attorney General (Direktiivi 2004/83/EY — Pakolaisaseman tai toissijaisen suojeluaseman myöntämisen edellytyksiä koskevat vähimmäisvaatimukset — Direktiivi 2005/85/EY — Pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskeissa menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavat vähimmäisvaatimukset — Kansallinen menettelysääntö, jonka mukaan toissijaista suojelua koskeva hakemus otetaan käsiteltäväksi vain, jos pakolaisaseman myöntämistä koskeva hakemus on ensin hylätty — Hyväksyttävyyys — Jäsenvaltioiden menettelyllinen itsensäarviooikeus — Tehokkuusperiaate — Oikeus hyvään hallintoon — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 41 artikla — Menettelyn puolueettomuus ja nopeus).	6
2014/C 202/08	Asia C-15/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 8.5.2014 (Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburgin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Technische Universität Hamburg-Harburg, Hochschul-Informationssystem GmbH v. Datenlotsen Informationssysteme GmbH (Julkiset tavaranhankinnat — Direktiivi 2004/18/EY — Hankintasopimuksen teko ilman tarjouspyyntömenettelyn järjestämistä — Niin sanottu in-house-hankinta — Sopimuspuoleksi valittu, joka on oikeudellisesti erillinen hankintaviranomaisesta — Vastaavaa määräysvaltaa koskeva edellytys — Hankintaviranomainen ja sopimuspuoleksi valittu, joiden välillä ei ole määräysvaltasuhdetta — Kolmas viranomainen käyttää hankintaviranomaiseen osittaista määräysvaltaa ja sopimuspuoleksi valittuun määräysvaltaa, joka voitaisiin luokitella vastaavaksi — Horisontaalinen in-house-liiketoimi)	7
2014/C 202/09	Asia C-35/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 8.5.2014 (Corte suprema di cassazione (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – ASS.I.C.A. – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi ja Krafts Foods Italia SpA v. Associazioni fra produttori per la tutela del "Salame Felino" ym. (Maatalous — Maataloustuotteet ja elintarvikkeet — Asetus (ETY) N:o 2081/92 — 2 artikla — Maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojat — Aasian soveltamisala — Maan sisäinen suojat — Yhteisön rekisteröintiä ei ole — Seuraukset — Sellaisiin tuotteisiin liittyvien nimitysten suojat, joiden ominaisuuksilla ei ole erityistä yhteyttä niiden maantieteelliseen alkuperään — Edellytykset).	8
2014/C 202/10	Asia C-161/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 8.5.2014 (Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Idrodinamica Spurgo Velox ym. v. Acquedotto Pugliese SpA (Julkiset hankinnat — Vesihuollon ala — Direktiivi 92/13/ETY — Tehokkaat ja nopeat muutoksenhakukeinot — Muutoksenhaun määräajat — Ajankohta, josta nämä määräajat alkavat kulua)	9
2014/C 202/11	Asia C-162/14: Kanne 4.4.2014 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta	10
2014/C 202/12	Asia C-179/14: Kanne 10.4.2014 – Euroopan komissio v. Unkari.	10
2014/C 202/13	Asia C-187/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 16.4.2014 – Skatteministeriet v. DSV Road A/S.	12

2014/C 202/14	Asia C-189/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Kypros) on esittänyt 16.4.2014 – Bogdan Chain v. Atlanco LTD.	12
2014/C 202/15	Asia C-198/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Helsingin hovioikeus (Suomi) on esittänyt 22.4.2014 – Valev Visnapuu v. Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus.	13
2014/C 202/16	Asia C-202/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative d'appel de Nantes (Ranska) on esittänyt 23.4.2014 – Adiamix v. Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion fiscale	14
2014/C 202/17	Asia C-207/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) on esittänyt 25.4.2014 – Hotel Sava Rogaška, gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o. v. Slovenian valtio – Ministrstvo za kmetijstvo in okolje	15
2014/C 202/18	Asia C-209/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) on esittänyt 25.4.2014 – NLB Leasing d.o.o. v. Slovenian valtio – Ministrstvo za finance.	15
2014/C 202/19	Asia C-633/13: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 13.3.2014 (Sąd Najwyższy (Puola) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji v. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, sekä muina osapuolina P4 Sp. z o.o. ja Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji	16

Unionin yleinen tuomioistuin

2014/C 202/20	Asia T-406/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.5.2014 – Donau Chemie v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Teräs- ja kaasuteollisuuden käyttämän kalsiumkarbidin ja magnesiumin markkinat ETA-maissa lukuun ottamatta Irlantia, Espanjaa, Portugalia ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa — Päätös, jossa todetaan EY 81 artiklan rikkominen — Hintojen vahvistaminen ja markkinoiden jakaminen — Sakot — Asetuksen (EY) N:o 1/2003 23 artikla — Sakkojen laskennasta annetut vuoden 2006 suuntaviivat — Lieventävät seikat — Yhteistyö hallinnollisessa menettelyssä — Perusteluvelvollisuus — Yhdenvertainen kohtelu — Oikeasuhteisuus — Maksukyky).	17
2014/C 202/21	Asia T-30/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.5.2014 – Reagens v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Tinalämpöstabilisaattorien eurooppalaiset markkinat — Päätös, jolla todetaan EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkominen — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihto — Kilpailusääntöjen rikkomisen kesto — Sakot — Vuoden 2006 suuntaviivat sakkojen määrän laskennasta — Sakon perusmäärä — Lieventävät seikat — Maksukyky — Yhdenvertainen kohtelu — Oikeasuhteisuus — Täysi harkintavalta — Sakon määrän asianmukaisuus).	17
2014/C 202/22	Yhdistetyt asiat T-458/10–T-467/10 ja T-471/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.5.2014 – McBride ym. v. komissio (Kalastus — Kalavarojen säilyttämistoimet — Alan rakenneuudistus — Hakemukset monivuotisen ohjausohjelman tavoitteiden kasvattamisesta alusten turvallisuuden parantamiseksi — Irlannin eri aluksia koskeva hakemus — Päätös, joka on tehty sen jälkeen, kun unionin yleinen tuomioistuin on kumonnut samaa menettelyä koskeneen alkuperäisen päätöksen — Uusi hylkäyspäätös — Komission toimivallan puuttuminen).	18
2014/C 202/23	Asia T-160/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.5.2014 – Adler Modemärkte v. SMHV – Blufin (MARINE BLEU) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin MARINE BLEU rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki BLUMARINE — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	19
2014/C 202/24	Asia T-198/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.5.2014 – Saksa v. komissio (Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivi 2009/48/EY — Lelujen turvallisuus — Lelujen sisältämiä nitrosamiineja, nitrosoituvia aineita, lyijyä, bariumia, arseenia, antimonia ja elohopeaa koskevat raja-arvot — Komission päätös, jolla ei hyväksytty kokonaisuudessaan niistä poikkeavien kansallisten säännösten voimassa pitämistä — Hyväksymisen ajallinen rajoittaminen — Todisteet kansallisissa säännöksissä taatusta korkeammasta ihmisten terveyden suojelun tasosta)	20

2014/C 202/25	Asia T-247/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.5.2014 – Argo Group International Holdings v. SMHV – Arisa Assurances (ARIS) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin ARIS rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki ARISA ASSURANCES S.A. — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Aikaisempien tavaramerkkien samanaikainen esiintyminen markkinoilla — Yhdysvaltojen oikeuden mukainen niin kutsuttu ”Morehouse defense” -periaate — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	20
2014/C 202/26	Asia T-366/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.5.2014 – Katjes Fassin v. SMHV (Yoghurt-Gums) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin Yoghurt-Gums rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Erottamiskyky — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta)	21
2014/C 202/27	Asia T-200/13 P: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.5.2014 – Valittajana De Luca ja muuna osapuolena komissio (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Nimittäminen — Palkkaluokan määrittäminen — Nimittäminen ylempään tehtäväryhmään avoimen kilpailun seurauksena — Kanteen hylkääminen ensimmäisessä oikeusasteessa sen jälkeen, kun unionin yleinen tuomioistuin oli palauttanut asian kyseisen tuomioistuimen käsiteltäväksi — Uusien henkilöstösääntöjen voimaantulo — Siirtymämääräykset — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohta)	22
2014/C 202/28	Asia T-419/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.5.2014 – Unión de Almacénistas de Hierros de España v. komissio (Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, jotka koskevat kahta kilpailumenettelyä Espanjassa — Asiakirjoihin tutustumisen implisiittinen epääminen — Kanteen nostamisen jälkeen tehty nimenomainen päätös — Lausunnon antamisen raukeaminen)	22
2014/C 202/29	Asia T-103/14 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 6.5.2014 – Frucona Košice v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Valtiontuet — Alkoholit ja alkoholijuomat — Verovelan anteeksianto maksukyvyttömyydestä johtuvassa yleistäytäntöönpanomenettelyssä — Päätös, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään perimään se takaisin — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty — Fumus boni juris -edellytys ei täyty)	23
2014/C 202/30	Asia T-200/14: Kanne 27.3.2014 – Ben Ali v. neuvosto	23
2014/C 202/31	Asia T-207/14: Kanne 28.3.2014 – Aluwerk Hettstedt v. ECHA	24
2014/C 202/32	Asia T-208/14: Kanne 28.3.2014 – Richard Anton v. ECHA	25
2014/C 202/33	Asia T-217/14: Kanne 9.4.2014 – Gmina Kosakowo v. komissio	26
2014/C 202/34	Asia T-231/14 P: Valitus, jonka Euroopan lääkevirasto on tehnyt 15.4.2014 virkamiestuomioistuimen asiassa F-29/13, Drakeford v. EMA, 5.2.2014 antamasta tuomiosta	27

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2014/C 202/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 194, 24.6.2014

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 184, 16.6.2014

EUVL C 175, 10.6.2014

EUVL C 159, 26.5.2014

EUVL C 151, 19.5.2014

EUVL C 142, 12.5.2014

EUVL C 135, 5.5.2014

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 6.5.2014 – Euroopan komissio v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-43/12) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Direktiivi 2011/82/EU — Liikenneturvallisuuteen liittyviä liikenne rikkomuksia koskeva rajat ylittävä tietojenvaihto — Oikeusperustan valinta — SEUT 87 artiklan 2 kohdan a alakohta — SEUT 91 artikla — Kumotun direktiivin vaikutusten voimassa pitäminen)

(2014/C 202/02)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: T. van Rijn ja R. Troosters)

Vastaajat: Euroopan parlamentti (asiamiehet: F. Drexler, A. Troupiotis ja K. Zejdová) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: J. Monteiro ja E. Karlsson)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Belgian kuningaskunta (asiamiehet: J.-C. Halleux ja T. Materne, avustajinaan avocat S. Rodrigues ja avocat F. Libert), Irlanti (asiamies: E. Creedon, avustajanaan N. Travers, BL), Unkari (asiamiehet: M. Z. Fehér, K. Szíjjártó ja K. Molnár), Puolan tasavalta (asiamiehet: B. Majczyna ja M. Szpunar), Slovakian tasavalta (asiamies: B. Ricziová), Ruotsin kuningaskunta (asiamiehet: A. Falk ja C. Stege) sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: C. Murrell ja S. Behzadi-Spencer, avustajinaan barrister J. Maurici ja barrister J. Holmes)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamiskanne – Liikenneturvallisuuteen liittyviä liikenne rikkomuksia koskevan rajat ylittävän tietojenvaihdon helpottamisesta 25.10.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/82/EU (EUVL L 288, s. 1) – Oikeusperustan valinta – Yhteisen liikennepolitiikan alalla ehdotetun oikeusperustan korvaaminen toisella, poliisiyhteistyön alaan kuuluvalla oikeusperustalla – Liikenneturvallisuuden parantamistavoite – Direktiivin vaikutusten pysyttäminen sen kumoamisen tapauksessa

Tuomiolauselman

- 1) Liikenneturvallisuuteen liittyviä liikenne rikkomuksia koskevan rajat ylittävän tietojenvaihdon helpottamisesta 25.10.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/82/EU kumotaan.
- 2) Direktiivin 2011/82 vaikutukset pidetään voimassa kohtuullisen ajan, joka on enintään 12 kuukautta tämän tuomion julistamispäivästä, siihen saakka, kunnes asianmukaisen oikeusperustan eli SEUT 91 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla annettava uusi direktiivi tulee voimaan.
- 3) Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 4) Belgian kuningaskunta, Irlanti, Unkari, Puolan tasavalta, Slovakian tasavalta, Ruotsin kuningaskunta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 98, 31.3.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 8.5.2014 (Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luxemburg) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Caisse nationale des prestations familiales v. Ulrike Wiering ja Markus Wiering

(Asia C-347/12) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — Asetus (ETY) N:o 574/72 — Perhe-etuudet — Perheavustukset — Kotihoidontuki — ”Elterngeld” — ”Kindergeld” — Erotusetuuden laskeminen)

(2014/C 202/03)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Caisse nationale des prestations familiales

Vastapuolet: Ulrike Wiering ja Markus Wiering

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuihin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2), sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklan u alakohdan i alakohdan, 4 artiklan 1 kohdan h alakohdan ja 76 artiklan tulkinta – Asetuksen N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21.3.1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 (EYVL L 74, s. 1) 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdan tulkinta – Perhe-etuuden käsite – Saksassa asuva ja Luxemburgissa ammattiaan harjoittava työntekijä – Perhe-etuuksia koskevien oikeuksien päällekkäisyys – Luxemburgin maksaman erotusetuuden laskeminen – Saksan kotihoidontukien ”Elterngeld” ja ”Kindergeld” huomioon ottaminen

Tuomiolauselma

Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuihin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja saatettuna ajan tasalle 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 ja sellaisena kuin se on muutettuna 29.6.1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1606/98, 1 artiklan u alakohdan i alakohdan ja 4 artiklan 1 kohdan h alakohdan sekä asetuksen N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21.3.1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72, sellaisena kuin se on muutettuna ja saatettuna ajan tasalle asetuksella N:o 118/97, 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdan on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa siirtotyöläiselle hänen työskentelyvaltiossaan mahdollisesti maksettavaa erotusetuutta laskettaessa ei ole otettava huomioon kaikkia kyseisen työntekijän asuinjäsenvaltion lainsäädännön nojalla saamia perhe-etuuksia, koska Saksan lainsäädännössä säädetty ”Elterngeld” ei ole asetuksen N:o 1408/71 12 artiklassa tarkoitettulla tavalla samanlainen kuin kyseisessä lainsäädännössä säädetty ”Kindergeld” ja Luxemburgin lainsäädännössä säädetty perheavustukset, ellei ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen suorittamasta selvityksestä muuta ilmene.

(¹) EUVL C 287, 22.9.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 8.5.2014 – Valittajana Bolloré ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-414/12 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Itsejäljentävän paperin markkinat — Emoyhtiön pitäminen vastuullisena sellaisesta kilpailusääntöjen rikkomisesta, johon sen tytäryhtiö on syylistynyt — Emoyhtiön välitön osallistuminen kilpailusääntöjen rikkomiseen — Yhdenvertainen kohtelu — Hallinnollisen menettelyn ja tuomioistuinmenettelyn kesto — Kohtuullinen aika — Puolustautumisoikeudet)

(2014/C 202/04)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Bolloré (edustajat: avocat P. Gassenbach, avocat C. Lemaire ja avocat O. de Juvigny)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: W. Mölls ja R. Sauer, avustajanaan avocate N. Coutrelis)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-372/10, Bolloré vastaan komissio, 27.6.2012 antamasta tuomiosta, jolla hylättiin vaatimus kumota SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 23.6.2010 tehty komission päätös K(2010) 4160 lopullinen (Asia COMP/36212 – Itsejäljentävä paperi) tai muuttaa kyseistä päätöstä – Päätös, joka on tehty ensimmäisen päätöksen kumoamisen jälkeen – Emoyhtiön joutuminen vastuuseen kilpailusääntöjen rikkomisesta välittömänä tekijänä – Sakot – Nullum crimen, nulla poena sine lege -periaate – Yhdenvertainen kohtelu – Kohtuullinen aika – Puolustautumisoikeudet

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Bolloré veloitetaan korvaamaan tästä valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 355, 17.11.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 8.5.2014 (Grondwettelijk Hofin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Pelckmans Turnhout NV v. Walter Van Gastel Balen NV ym.

(Asia C-483/12) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan unionin perusoikeuskirja — Yhdenvertaisuuden ja syrjintäkiellon periaatteet — Unionin oikeuden soveltaminen — Tilanne ei kuulu unionin oikeuden soveltamisalaan — Unionin tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)

(2014/C 202/05)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Grondwettelijk Hof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Pelckmans Turnhout NV

Vastapuolet: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV ja Walter Van Gastel Schoten NV

Muu osapuoli: Ministerraad

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Grondwettelijk Hof – Belgia – SEU 6 artiklan 3 kohdan, SEUT 34–36, SEUT 56 ja SEUT 57 artiklan sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 15, 16, 20 ja 21 artiklan tulkinta – Kansallinen säännöstö, jossa säädetään velvollisuudesta pitää vähittäismyyntiliikkeet suljettuina yhtenä päivänä viikossa – Poikkeukset, joita sovelletaan tiettyihin paikkoihin sijoittautuneisiin tai tiettyjä tavaroita myyviin liikkeisiin

Tuomiolauselma

Euroopan unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa vastata Grondwettelijk Hofin (Belgia) esittämään ennakkoratkaisukysymyksen.

⁽¹⁾ EUVL C 26, 26.1.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 8.5.2014 – Valittajana Bimbo SA ja muina osapuolina sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) sekä Panrico SA

(Asia C-591/12 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin BIMBO DOUGHNUTS rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi espanjalainen sanamerkki DOUGHNUTS — Suhteelliset hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Sekaannusvaaran kokonaisarviointi — Moniosaisen sanamerkin osan itsenäinen erottava asema)

(2014/C 202/06)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Bimbo SA (edustajat: abogado C. Prat ja barrister R. Ciullo)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: A. Folliard-Monguiral ja J. Crespo Carrillo) ja Panrico SA (edustaja: abogado D. Pellisé Urquiza)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-569/10, Bimbo, SA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 10.10.2012 antamasta tuomiosta, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi luokkaan 30 kuuluvia tavaroita varten haetun sanamerkin BIMBO DOUGHNUTS hakijan kumoamiskanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (SMHV) neljännen valituslautakunnan 7.10.2010 asiassa R 838/2009-4 tekemästä päätöksestä, jolla hylättiin valitus väiteosaston ratkaisusta, jolla evättiin kyseisen tavaramerkin rekisteröinti väitteen johdosta, jonka teki luokkaan 30 kuuluvia tavaroita varten rekisteröityjen kansainvälisten ja kansallisten sanamerkkien DONUT, DOUGHNUTS ja DONUTS ja sanaosan ”donuts” sisältävien kuviomerkkien haltija – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta – Sekaannusvaara

Tuomiolauselma

1) Valitus hylätään.

2) Bimbo SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 55, 23.2.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 8.5.2014 (Supreme Courtin (Irlanti) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – H. N. v. Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlanti ja Attorney General

(Asia C-604/12) (¹)

(Direktiivi 2004/83/EY — Pakolaisaseman tai toissijaisen suojeluaseman myöntämisen edellytyksiä koskevat vähimmäisvaatimukset — Direktiivi 2005/85/EY — Pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskeissa menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavat vähimmäisvaatimukset — Kansallinen menettelysääntö, jonka mukaan toissijaista suojelua koskeva hakemus otetaan käsiteltäväksi vain, jos pakolaisaseman myöntämistä koskeva hakemus on ensin hylätty — Hyväksyttävyys — Jäsenvaltioiden menettelyllinen itsemääräämisoikeus — Tehokkuusperiaate — Oikeus hyvään hallintoon — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 41 artikla — Menettelyn puolueettomuus ja nopeus)

(2014/C 202/07)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court

Pääasian asianosaiset

Valittaja: H. N.

Vastapuolet: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlanti ja Attorney General

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Supreme Court – Kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29.4.2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY (EUVL L 304, s. 12) tulkinta – Toissijaista suojeluasemaa koskeva hakemus ilman tätä edeltävää pakolaisasemaa koskevaa hakemusta

Tuomiolauselma

Kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29.4.2004 annettu neuvoston direktiivi 2004/83/EY sekä tehokkuusperiaate ja oikeus hyvään hallintoon eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle menettelysäännölle, jonka mukaan toissijaista suojelua koskeva hakemus voidaan ottaa käsiteltäväksi vain, jos ensin on hylätty pakolaisaseman myöntämistä koskeva hakemus, kunhan yhtäältä pakolaisaseman myöntämistä koskeva hakemus ja toissijaista suojelua koskeva hakemus voidaan esittää samanaikaisesti ja toisaalta tämä kansallinen menettelysääntö ei johda siihen, että toissijaista suojelua koskeva hakemus käsitellään vasta kohtuuttoman ajan kuluttua, minkä tarkistaminen on kansallisen tuomioistuimen tehtävä.

(¹) EUVL C 86, 23.3.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 8.5.2014 (Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburgin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Technische Universität Hamburg-Harburg, Hochschul-Informationssystem GmbH v. Datenlotsen Informationssysteme GmbH

(Asia C-15/13) ⁽¹⁾

(Julkiset tavaranhankinnat — Direktiivi 2004/18/EY — Hankintasopimuksen teko ilman tarjouspyyntömenettelyn järjestämistä — Niin sanottu in-house-hankinta — Sopimuspuoleksi valittu, joka on oikeudellisesti erillinen hankintaviranomaisesta — Vastaavaa määräysvaltaa koskeva edellytys — Hankintaviranomainen ja sopimuspuoleksi valittu, joiden välillä ei ole määräysvaltasuhdetta — Kolmas viranomainen käyttää hankintaviranomaiseen osittaista määräysvaltaa ja sopimuspuoleksi valittuun määräysvaltaa, joka voitaisiin luokitella vastaavaksi — Horisontaalinen in-house-liiketoimi)

(2014/C 202/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Technische Universität Hamburg-Harburg, Hochschul-Informationssystem GmbH

Vastapuoli: Datenlotsen Informationssysteme GmbH

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY (EUVL L 134, s. 114) 1 artiklan 2 kohdan a alakohtaan sisältyvän käsitteen ”julkisia hankintoja koskeva sopimus” tulkinta – Saman julkisoikeudellisen laitoksen, joka on direktiivissä tarkoitettu hankintaviranomainen, määräysvallassa olevien yhtiön ja yliopiston välisen sopimuksen kuuluminen käsitteen alaan (horisontaalinen in-house-liiketoimi) – Kyseisen julkisoikeudellisen laitoksen määräysvallan laajuus

Tuomiolauselmä

Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY 1 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että sopimus, jonka tarkoituksena on tavaroiden hankinta ja joka on tehty yhtäältä yliopiston, joka on hankintaviranomainen ja joka on tavara- ja palveluhankintojensa alalla kaupungin määräysvallassa, ja toisaalta yksityisoikeudellisen yrityksen välillä, jonka omistajia ovat valtio ja alue- tai paikallistason julkisyhteisöt, mainittu kaupunki mukaan lukien, on kyseisessä säännöksessä tarkoitettu julkista hankintaa koskeva sopimus ja sen on siten kuuluttava kyseisessä direktiivissä säädettyjen julkisten hankintojen tekemistä koskevien sääntöjen soveltamisalaan.

⁽¹⁾ EUVL C 114, 20.4.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 8.5.2014 (Corte suprema di cassazione (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – ASS.I.CA. – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi ja Krafts Foods Italia SpA v. Associazioni fra produttori per la tutela del "Salame Felino" ym.

(Asia C-35/13) ⁽¹⁾

(Maatalous — Maataloustuotteet ja elintarvikkeet — Asetus (ETY) N:o 2081/92 — 2 artikla — Maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suoja — Asiallinen soveltamisala — Maan sisäinen suoja — Yhteisön rekisteröintiä ei ole — Seuraukset — Sellaisiin tuotteisiin liittyvien nimitysten suoja, joiden ominaisuuksilla ei ole erityistä yhteyttä niiden maantieteelliseen alkuperään — Edellytykset)

(2014/C 202/09)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Valittajat: ASS.I.CA. – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi ja Krafts Foods Italia SpA

Vastapuolet: Associazioni fra produttori per la tutela del "Salame Felino", La Felinese Salumi SpA, Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi F.lli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco e C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl ja Salumificio B.R.B. Snc

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Corte suprema di cassazione – Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14.7.1992 annetun neuvoston asetuksen 2081/92 (EYVL L 208, s. 1) 2 artiklan tulkinta – Alkuperänimitys, jota ei ole rekisteröity ja jonka osalta ei ole juridisesti sitovaa toimea, jossa määritettäisiin maantieteellisen tuotantoalueen rajat, tuotantoa koskevat ehdot ja mahdolliset edellytykset, jotka tuottajien on täytettävä voidakseen saada oikeuden käyttää kyseistä nimitystä – Mahdollisuus kieltää jäsenvaltion alueella vilpillisenä kilpailuna tämän nimityksen käyttö sellaisten kansallisten tuotteiden osalta, jotka eivät ole peräisin alueilta, joihin nimitys viittaa

Tuomiolauselma

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14.7.1992 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2081/92, sellaisena kuin se on muutettuna 17.3.1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 535/97, on tulkittava siten, ettei sillä suojata maantieteellistä nimitystä, jota ei ole rekisteröity yhteisössä, mutta tätä voidaan tarvittaessa suojata kansallisella lainsäädännöllä, joka koskee sellaisiin tuotteisiin liittyviä maantieteellisiä nimityksiä, joiden ominaisuuksilla ei ole erityistä yhteyttä niiden maantieteelliseen alkuperään, kuitenkin sillä edellytyksellä, että yhtäältä tämän lainsäädännön soveltamisella ei vaaranneta asetuksella N:o 2081/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 535/97, tavoiteltuja päämääriä ja että toisaalta sillä ei rajoiteta EY 28 artiklassa tarkoitettua tavaroiden vapaata liikkuvuutta, minkä tutkiminen on kansallisen tuomioistuimen asia.

⁽¹⁾ EUVL C 86, 23.3.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 8.5.2014 (Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Idrodinamica Spurgo Velox ym. v. Acquedotto Pugliese SpA

(Asia C-161/13) ⁽¹⁾

(Julkiset hankinnat — Vesi- ja energiahuollon ala — Direktiivi 92/13/ETY — Tehokkaat ja nopeat muutoksenhakukeinot — Muutoksenhaun määräajat — Ajankohta, josta nämä määräajat alkavat kulua)

(2014/C 202/10)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Idrodinamica Spurgo Velox, Giovanni Putignano e figli srl, Cogeir srl, Splendor Sud srl ja Scep srl

Vastaaja: Acquedotto Pugliese SpA

Tundo srl:n ja Giovanni XXIII Soc. coop. arl:n osallistuessa asian käsittelyyn

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia – Vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoinnin alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjä koskevien yhteisön sääntöjen soveltamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/13/ETY (EYVL L 76, s. 14) 1, 2 a, 2 c ja 2 g artiklan tulkinta – Muutoksenhaun määräaika – Määräajan alku – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan muutoksenhaun määräaika alkaa kulua päivästä, jolloin muutoksenhakija on saanut tiedoksi päätöksen lopullisesta hankintasopimuksesta – Muutoksenhakija, joka on saanut vasta mainitun tiedoksiannon jälkeen tiedon siitä, että julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekemistä koskevia säännöksiä on rikottu

Tuomiolauselmä

Vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoinnin alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjä koskevien yhteisön sääntöjen soveltamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/13/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 11.12.2007 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/66/EY, 1 artiklan 1 ja 3 kohtaa ja 2 a artiklan 2 kohdan viimeistä alakohtaa on tulkittava siten, että määräajan, joka on asetettu kumoamiskanteen nostamiseksi hankintamenettelyn ratkaisemispäätöksestä, on käynnistytävä uudelleen, jos hankintayksikkö on tämän ratkaisemispäätöksen jälkeen mutta ennen sopimuksen allekirjoittamista tehnyt uuden päätöksen, jolla voi olla vaikutusta kyseisen ratkaisemispäätöksen laillisuuteen. Tämä määräaika alkaa kulua siitä, kun tarjoajat saavat ilmoituksen myöhemmästä päätöksestä tai ilmoituksen puuttuessa ajankohdasta, jolloin viimeksi mainitut ovat saaneet sen tietoonsa.

Jos tarjoaja saa kansallisen lainsäädännön mukaisen kanteen nostamisen määräajan päätyttyä tietoonsa sääntöjenvastaisuuden, jonka väitetään tapahtuneen ennen hankintamenettelyn ratkaisemispäätöstä, tarjoaja voi nostaa kumoamiskanteen tästä päätöksestä vain kyseisessä määräajassa, jollei kansallisen lainsäädännön nimenomaisessa säännöksessä taata tällaista oikeutta unionin oikeuden mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 189, 29.6.2013.

Kanne 4.4.2014 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta**(Asia C-162/14)**

(2014/C 202/11)

*Oikeudenkäyntikieli: puola***Asianosaiset***Kantaja:* Euroopan komissio (asiamiehet: A. Tokár ja K. Herrmann)*Vastaaja:* Puolan tasavalta**Vaatimukset**

- Unionin tuomioistuimen on todettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY ⁽¹⁾ 45 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa julkisista hankinnoista annetun lain 24 §:n 1 momentin 1 ja 1a kohdassa tarkoitetun kaltaiset velvoittavat syyt, joiden perusteella taloudellinen toimija suljetaan hankintamenettelyn ulkopuolelle ja joilla poiketaan kyseisen direktiivin 45 artiklan 2 kohdassa esitetystä hankintamenettelystä sulkemista koskevia aineellisoikeudellisia kriteereitä koskevasta tyhjentävästä luettelosta.
- Puolan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Perusteet taloudellisen toimijan sulkemiseksi tarjouskilpailun ulkopuolelle senkaltaisten ammatillisten piirteiden, joista säädetään julkisista hankinnoista annetun lain 24 §:n 1 momentin 1 ja 1a kohdassa, vuoksi eli sen vuoksi, että i) taloudellisen toimijan on lainvoimaisessa tuomiossa todettu aiheuttaneen vahinkoa, sen vuoksi, että hän ei ole täyttänyt sopimusta tai että hän ei ole täyttänyt sitä oikein, ja ii) jos taloudellinen toimija on ollut sopimuspuolena sopimuksessa, jonka hankintaviranomainen on purkanut, irtisanonut tai josta se on perähtynyt taloudellisesta toimijasta johtuvien olosuhteiden vuoksi, ylittävät ulottuvuudeltaan direktiivin 2004/18/EY 45 artiklan 2 kohdassa määritellyt tarjouskilpailun ulkopuolelle sulkemisen edellytykset ja erityisesti kyseisen direktiivin 45 artiklan 2 kohdan d alakohdassa säädetyt edellytykset.

Viimeksi mainittu tulkinta ilmenee unionin tuomioistuimen asiassa C-465/11, Forposta ja ABC Direct Contact antamasta tuomiosta. Unionin tuomioistuin totesi siinä, että direktiivin 2004/18 45 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettu ilmaisu vakava virhe ammattitoiminnassa kattaa kaikki sellaiset taloudellisen toimijan virheet, jotka vaikuttavat sen ammatilliseen uskottavuuteen. Puolan säännökset, jotka koskevat hankintamenettelystä sulkemista, eivät kuitenkaan rajoitu vain sellaiseen taloudellisen toimijan menettelyyn, josta ilmenee sen aikomus virhettä merkitsevään käyttäytymiseen tai melko vakava laiminlyönti sen puolelta, vaan niissä määrätään hankintaviranomainen automaattisesti sulkemaan taloudellinen toimija tarjouskilpailusta arvioimatta ennakolta hänen syylistymistään virheeseen.

⁽¹⁾ EUVL L 134, s. 114.

Kanne 10.4.2014 – Euroopan komissio v. Unkari**(Asia C-179/14)**

(2014/C 202/12)

*Oikeudenkäyntikieli: unkari***Asianosaiset***Kantaja:* Euroopan komissio (asiamiehet: virkamiehet A. Tokár ja E. Montaguti)*Vastaaja:* Unkari**Vaatimukset**

Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

1. toteaa, että Unkari on ottamalla käyttöön ja pitämällä voimassa 12.4.2011 annetulla hallituksen asetuksella 55/2011 (jota on vuonna 2011 annetulla lailla nro CLVI muutettu) niin kutsutun SZÉP -korttijärjestelmän rikkonut palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/123/EY ⁽¹⁾ seuraavista syistä:

- SZÉP -korttia koskevan asetuksen 13 §:llä, luettuna yhdessä vuonna 1993 annetun lain nro XCVI 2 §:n 2 momentin d kohdan ja vuonna 1997 annetun lain nro CXXXII 2 §:n b kohdan sekä vuonna 2006 annetun lain nro IV 1 §:n, 2 §:n 1 ja 2 momentin, 55 §:n 1 ja 3 momentin ja 64 §:n 1 momentin kanssa, estetään yhtiöiden sivuliikkeitä laskemasta liikkeelle SZÉP -korttia ja rikotaan näin direktiivin 2006/123/EY 14 artiklan 3 kohtaa ja 15 artiklan 2 kohdan b alakohtaa.
 - SZÉP -korttia koskevan asetuksen 13 §:llä, luettuna yhdessä vuonna 2006 annetun lain nro IV 1 §:n, 2 §:n 1 ja 2 momentin, 55 §:n 1 ja 3 momentin ja 64 §:n 1 momentin, vuonna 1993 annetun lain nro XCVI 2 §:n 2 momentin d kohdan ja vuonna 1997 annetun lain nro CXXXII 2 §:n b kohdan kanssa, rikotaan direktiivin 2006/123/EY 15 artiklan 1 kohtaa, 15 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ja 15 artiklan 3 kohtaa sen vuoksi, että SZÉP -korttia koskevan asetuksen 13 §:n a, b ja c kohdassa säädettyjen edellytysten täyttymistä arvioitaessa ei oteta huomioon sellaisten yhtiöryhmien toimintaa, joissa emoyhtiö ei ole Unkarin oikeuden mukaisesti perustettu yhtiö ja joihin kuuluvat yhtiöt eivät harjoita toimintaansa Unkarin oikeuden mukaisina yrityksinä.
 - SZÉP -korttiasetuksen 13 §:llä, luettuna yhdessä vuonna 2006 annetun lain nro IV 1 §:n, 2 §:n 1 ja 2 momentin, 55 §:n 1 ja 3 momentin ja 64 §:n 1 momentin, vuonna 1993 annetun lain nro XCVI 2 §:n 2 momentin d kohdan ja vuonna 1997 annetun lain nro CXXXII 2 §:n b kohdan kanssa, rikotaan direktiivin 2006/123/EY 15 artiklan 1 kohtaa, 15 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ja 15 artiklan 3 kohtaa sen vuoksi, että SZÉP -kortin liikkeelle laskemismahdollisuus kuuluu pankeille ja rahalaitoksille, koska vain ne kykenevät täyttämään asetuksen 13 §:ssä säädetty edellytykset.
 - SZÉP -korttia koskevan asetuksen 13 § on ristiriidassa direktiivin 2006/123/EY 16 artiklan kanssa siltä osin kuin asetuksessa säädetään, että SZÉP -kortin liikkeelle laskeminen edellyttää Unkarissa sijaitsevaa toimipaikkaa.
2. toteaa toissijaisesti, että 12.4.2011 annetulla asetuksella 55/2011 perustettu SZÉP -korttijärjestelmä on ristiriidassa EUT-sopimuksen 49 ja 56 artiklan kanssa siltä osin kuin edellä 1 kohdassa mainituissa säännöksissä ei ole huomioitu edellä samassa kohdassa mainittuja direktiivin 2006/123/EY säännöksiä.
3. toteaa, että vuonna 2011 annetulla lailla nro CLVI ja vuonna 2012 annetulla lailla nro CIII säädetty Erzsébet -setelijärjestelmä, jolla otettiin käyttöön julkisten organisaatioiden yksinoikeus laskea liikkeelle Erzsébet -ateriaseteleitä ja joka tuli voimaan ilman asiaankuuluvaa siirtymäkautta ja tämän edellyttämiä toimenpiteitä, on EUT-sopimuksen 49 ja 56 artiklan vastainen siltä osin kuin vuonna 2011 annetun lain nro CLVI 1, 5 ja 477 §:ssä sekä vuonna 2012 annetun lain nro CIII 2 §:n 1 ja 2 momentissa asetetut vaatimukset ovat suhteettomia.
4. velvoittaa Unkarin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unkari muutti vuonna 2011 työntajien työntekijöille luovuttamien, palkan lisäksi katsottavien ja näin kevennetyn verotuksen ja sosiaaliturvan säännösten piiriin kuuluvien ateria-, vapaa-aika- ja lomasetelien liikkeelle laskemista koskevia säännöksiä, jotka tulivat voimaan 1.1.2012 ilman asianmukaista siirtymäkautta. Ennen muutoksia kansallisissa säännöksissä ei säädetty erillisistä tai erityisistä edellytyksistä tällaisten ateriasetelien liikkeelle laskemisesta eikä muodosta. Muutosten jälkeen kuitenkin Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány -niminen valtion vapaa-aikarahasto sai yksinoikeuden kylmiä aterioita koskevien paperisetelien ja sähköisten setelien sekä lämpimiä aterioita koskevien paperisetelien liikkeelle laskemiseen. Säännöksillä sidottiin lisäksi poikkeuksellisen ankariin vaatimuksiin ja nyt enää yksinomaan sähköisessä muodossa luovutettaviksi tarkoitettujen, lämpimiä aterioita, vapaa-aikaa ja lomien koskevien setelien liikkeelle laskeminen. Pääasiassa riitautetuilla säännöksillä syrjäytettiin kyseessä olevilla markkinoilla jo vuosia toimineet toimijat, rajoitettiin uusien toimijoiden markkinoille pääsyä ja tehtiin palvelujen tarjoamisen vapauden käyttämisestä mahdotonta. Uudistusten voimaantulon jälkeen SZÉP -kortti on todellisuudessa vain kolmen suuremman Unkarin oikeuden mukaisesti perustetun pankkiryhmän käsissä, ja Erzsébet -seteleiden liikkeelle laskemiseen on puolestaan oikeutettu yksioikeudella valtio. Toteutettuja rajoituksia ei voida perustella riittävällä tavalla monopoliasemaan asetetun julkisen rahaston tulojen käyttämisellä sosiaalisiin tarkoituksiin. Sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevien määräysten ja direktiivin 2006/123/EY säännösten mukaan rajoittaminen on mahdollista vain siinä tapauksessa, että rajoituksilla ei syrjitä, ne perustuvat yleiseen etuun ja täyttävät välttämättömyyttä ja oikeasuhteisuutta koskevat vaatimukset.

(¹) Palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY (EUVL L 376, s. 36).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 16.4.2014 – Skatteministeriet v. DSV Road A/S

(Asia C-187/14)

(2014/C 202/13)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Skatteministeriet

Vastapuoli: DSV Road A/S

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tullikoodeksin ⁽¹⁾ 203 artiklan 1 kohtaa tulkittava niin, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa tavarat on siirretty pois tullivalvonnasta, jos oletetaan, että a) vuonna 2007 aloitetut kaksi kuljetusta ja vuonna 2008 aloitetut kaksi kuljetusta koskivat kulloinkin samoja tavaroita, tai b) ettei sitä, että kyseessä olivat samat tavarat, voida todentaa?
- 2) Onko tullikoodeksin ⁽²⁾ 204 artiklaa tulkittava niin, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa syntyy tuontitullivelka, jos oletetaan, että a) vuonna 2007 aloitetut kaksi kuljetusta ja vuonna 2008 aloitetut kaksi kuljetusta koskivat kulloinkin samoja tavaroita, tai b) ettei sitä, että kyseessä olivat samat tavarat, voida todentaa?
- 3) Onko soveltamisasetuksen ⁽³⁾ 859 artiklaa tulkittava niin, että pääasiassa kyseessä olevissa olosuhteissa on kyse velvollisuuksien laiminlyönnistä, joka ei tosiasiallisesti vaikuta tullimenettelyn asianmukaiseen toimintaan, jos oletetaan, että a) vuonna 2007 aloitetut kaksi kuljetusta ja vuonna 2008 aloitetut kaksi kuljetusta koskivat kulloinkin samoja tavaroita, tai b) ettei sitä, että kyseessä olivat samat tavarat, voida todentaa?
- 4) Voiko tuontijäsenvaltio evätä jäsenvaltion yksilöimältä veronmaksuvelvolliselta oikeuden vähentää arvonlisäverodirektiivin ⁽⁴⁾ 168 artiklan e alakohdan nojalla maahantuonnin arvonlisävero, kun tämä maahantuonnin arvonlisävero kannetaan kyseisten tavaroiden kuljettajalta, joka ei ole tavaroiden maahantuojia eikä omistaja vaan on ainoastaan kuljettanut tavarat ja vastannut tavaroiden tullimuodollisuuksien mukaisesta lähettämisestä osana omaa huolintatoimintaansa, joka on arvonlisäveron alaista?

⁽¹⁾ Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1).

⁽³⁾ Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1).

⁽⁴⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Kypros) on esittänyt 16.4.2014 – Bogdan Chain v. Atlanco LTD

(Asia C-189/14)

(2014/C 202/14)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Eparchiako Dikastirio Lefkosias

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bogdan Chain

Vastaaja: Atlanco LTD

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sitä, että asetuksen (EY) N:o 883/2004⁽¹⁾ 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 987/2009⁽²⁾ 14 artiklan 5 kohdan b alakohdan soveltamisala käsittää ”palkkatyötä tavallisesti kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa tekevän henkilön”, tulkittava siten, että se käsittää myös tapauksen, jossa henkilö on työsopimuksen nojalla vain yhden työnantajan, joka on sijoittautunut unionin jäsenvaltioon, palveluksessa työskennelläkseen kahdessa muussa unionin jäsenvaltiossa, myös silloin, kun:
- a) toista jäsenvaltiota, jossa henkilö työskentelee tulevaisuudessa, ei ole vielä määritetty eikä sitä voida ennakoida A1-lomakkeen hakemisen hetkellä työn erityisen luonteen vuoksi eli sen vuoksi, että työntekijät työskentelevät väliaikaisesti lyhyitä ajanjaksoja unionin eri jäsenvaltioissa?
- tai
- b) työskentelyn kesto ensimmäisessä ja/tai toisessa jäsenvaltiossa ei voida vielä määrittää tai ennakoida työn erityisen luonteen vuoksi eli sen vuoksi, että työntekijät työskentelevät väliaikaisesti lyhyitä ajanjaksoja unionin eri jäsenvaltioissa?
- 2) Jos vastaus 1 kohdan kysymyksiin on myöntävä, voidaanko täytäntöönpanoasetuksen N:o 987/2009 14 artiklan 5 kohdan b alakohtaa tulkita siten, että sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 13 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ”palkkatyötä tavallisesti kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa tekevän henkilön” käsitteellä viitataan myös tapaukseen, jossa kahden eri jäsenvaltiossa vastaanotetun työn väliin jää ajanjaksoja, jolloin työntekijä on toimeton mutta edelleen sidottu samaan työsopimukseen?
- 3) Jos vastaus 1 kohdan kysymyksiin on myöntävä, onko se, ettei toimivaltainen jäsenvaltio anna A1-lomaketta, esteenä asetuksen (EY) N:o 883/2004 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiselle?
- 4) Onko jäsenvaltiolla täytäntöönpanoasetuksen N:o 987/2009 16 artiklan 5 kohdan ja/tai 20 artiklan 1 kohdan tai jonkin muun artiklan nojalla velvollisuus oleskelujäsenvaltion tekemän alustavan päätöksen perusteella, joka koskee sovellettavaa lainsäädäntöä, annettava A1-lomake omasta aloitteestaan ilman, että asianomaisen työnantajan tarvitsisi tehdä lisähakemusta toimivaltaiselle jäsenvaltiolle?

⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EY) N:o 883/2004 (EUVL L 166, s. 1).

⁽²⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä 16.9.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EY) N:o 987/2009 (EUVL L 284, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Helsingin hovioikeus (Suomi) on esittänyt 22.4.2014 – Valev Visnapuu
v. Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus**

(Asia C-198/14)

(2014/C 202/15)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Helsingin hovioikeus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Valev Visnapuu

Vastaajat: Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Suomen juomapakkausverojärjestelmän, jossa kannetaan juomapakkausveroa, jos pakkaus ei kuulu palautusjärjestelmään, sallittavuus tutkittava suhteessa SEUT 110 artiklaan SEUT 34 artiklan asemesta? Kysymyksessä olevan palautusjärjestelmän tulee olla panttiin perustuva järjestelmä, jossa juomien pakkaaja tai maahantuojaksi yksin tai jätelaissa tai Ahvenanmaan maakuntaa koskevassa vastaavassa lainsäädännössä tarkoitettulla tavalla on huolehtinut juomapakkausten uudelleen täytöstä tai kierrätyksestä siten, että pakkaus täytetään uudelleen tai pakkaus hyödynnetään raaka-aineena.

- 2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myönteinen, onko sanottu järjestelmä direktiivin 94/62/EY⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdan, 7 artiklan ja 15 artiklan mukainen, kun otetaan huomioon myös SEUT 110 artikla?
- 3) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on kielteinen, onko sanottu järjestelmä direktiivin 94/62/EY 1 artiklan 1 kohdan, 7 artiklan ja 15 artiklan mukainen, kun otetaan huomioon myös SEUT 34 artikla?
- 4) Jos vastaus kolmanteen kysymykseen on kielteinen, onko Suomen juomapakkausverojärjestelmää pidettävä SEUT 36 artiklan nojalla sallittuna?
- 5) Voidaanko katsoa, että vaatimus, jonka mukaan alkoholijuomia kaupallisessa tai muussa elinkeinotarkoituksessa käyttävä tarvitsee maahan tuotavan alkoholijuoman osalta toimintaansa erillisen vähittäismyyntiluvan tilanteessa, jossa suomalainen ostaja on internetin kautta tai muutoin etämyyntiteitse ostanut toisessa jäsenvaltiossa toimivalta myyjältä alkoholijuomia, jotka myyjä kuljettaa Suomeen, koskee monopolin olemassaoloa tai että se on osa monopolin toimintaa ja että SEUT 34 artiklan määräykset eivät näin ollen estä sitä, vaan sitä on arvioitava SEUT 37 artiklan valossa?
- 6) Jos viidenteen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko lupavaatimus SEUT 37 artiklassa määrättyjen kaupallisia valtion monopoleja koskevien edellytysten mukainen?
- 7) Jos vastaus viidenteen kysymykseen on kielteinen ja asiaan on sovellettava SEUT 34 artiklaa, onko Suomen järjestelmä, jonka mukaan tilattaessa internetin kautta tai muutoin etämyyntiteitse alkoholijuomia ulkomailta juomien maahantuonti omaan käyttöön on sallittua vain, jos tilaaja itse tai myyjästä erillinen taho on kuljettanut alkoholijuomat maahan ja jonka mukaan muutoin maahantuontiin vaaditaan alkoholilain mukainen lupa, 34 artiklan vastainen määrällinen rajoitus tai vastaava toimenpide?
- 8) Jos vastaus edelliseen kysymykseen on myönteinen voidaanko järjestelmän katsoa olevan oikeutettu ja oikeasuhtainen ihmisten terveyden ja elämän suojelemiseksi?

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkausjätteistä EYVL, Erityispainos 1994, 15/ Nide 13, s. 266

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative d'appel de Nantes (Ranska) on esittänyt
23.4.2014 – Adiamix v. Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion fiscale**

(Asia C-202/14)

(2014/C 202/16)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour administrative d'appel de Nantes

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Adiamix

Vastapuoli: Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion fiscale

Ennakkoratkaisukysymys

Euroopan unionin tuomioistuinta pyydetään lausumaan 16.12.2003 tehdyn komission päätöksen 2004/343/EY⁽¹⁾ pätevydestä, kun otetaan huomioon yleisen verolain 44 f §:ssä vaikeuksissa olevien yritysten toiminnan jatkamisen osalta käyttöön otetun vapautusjärjestelmän luokittelu voimassa olevaksi tukijärjestelmäksi.

⁽¹⁾ Vaikeuksissa olevien yritysten ostoon liittyvästä Ranskan tukiohjelmasta 16.12.2003 tehty komission päätös 2004/343/EY (EUVL L 108, s. 38).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) on esittänyt
25.4.2014 – Hotel Sava Rogaška, gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o. v. Slovenian valtio –
Ministrstvo za kmetijstvo in okolje**

(Asia C-207/14)

(2014/C 202/17)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Hotel Sava Rogaška, gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o.

Vastapuoli: Slovenian valtio – Ministrstvo za kmetijstvo in okolje

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2009/54/EY⁽¹⁾ 8 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että ”yhden ja saman lähteen luontaisella kivennäisvedellä”
 - a) tarkoitetaan yhdestä ja samasta ulostulopaikasta saatavaa vettä, mutta ei sen sijaan eri ulostulopaikkojen vesiä, vaikka kyseessä olisikin vesi, jonka lähde olisi saman pohjavesimuodostuman samassa akviferissa, sellaisina kuin ”akviferi” ja ”pohjavesimuodostuma” on määritelty direktiivissä 2000/60/EY;⁽²⁾
 - b) tarkoitetaan yhdestä ja samasta ulostulopaikasta saatavaa vettä, mutta ei sen sijaan eri ulostulopaikkojen vesiä, vaikka kyseessä olisikin vesi, jonka lähde olisi saman pohjavesimuodostuman samassa akviferissa, sellaisina kuin ”akviferi” ja ”pohjavesimuodostuma” on määritelty direktiivissä 2000/60/EY, jolloin määritelmässä on otettava huomioon myös olosuhteet, kuten ulostulopaikkojen välinen etäisyys, niiden syvyys, yksittäisen ulostulopaikan veden ominaispiirteet (esimerkiksi kemiallinen ja mikrobiologinen koostumus), ulostulopaikkojen hydraulinen yhteys ja tietyn akviferin pohjavesimuodostuman sulkeutuminen tai avautuminen;
 - c) tarkoitetaan kaikkea vettä, jonka lähde on saman pohjavesimuodostuman samassa akviferissa, sellaisina kuin ”akviferi” ja ”pohjavesimuodostuma” on määritelty direktiivissä 2000/60/EY, vaikka vettä saadaan useista maanpäällisistä ulostulopaikoista;
 - d) tarkoitetaan kaikkea vettä, jonka lähde on saman pohjavesijärjestelmän akviferissa, sellaisina kuin ”akviferi” ja ”pohjavesimuodostuma” on määritelty direktiivissä 2000/60/EY, vaikka vettä saataisiin useista maanpäällisistä ulostulopaikoista, jolloin määritelmässä on otettava huomioon myös olosuhteet, kuten ulostulopaikkojen välinen etäisyys, niiden syvyys, yksittäisen ulostulopaikan veden ominaispiirteet (esimerkiksi kemiallinen ja mikrobiologinen koostumus), ulostulopaikkojen hydraulinen yhteys ja tietyn akviferin pohjavesimuodostuman sulkeutuminen tai avautuminen?
- 2) Mikäli yhteenkään ensimmäisessä kysymyksessä esitettyyn ratkaisuehdotukseen ei ole mahdollista antaa myöntävää vastausta, onko käsitteen ”yhden ja saman lähteen luontainen kivennäisvesi” tulkinnan perustuttava olosuhteisiin, kuten ulostulopaikkojen väliseen etäisyyteen, niiden syvyyteen, yksittäisen ulostulopaikan veden ominaispiirteisiin, ulostulopaikkojen hydrauliseen yhteyteen ja akviferien avautumiseen tai sulkeutumiseen?

⁽¹⁾ EUVL L 164, s. 45.

⁽²⁾ EYVL L 327, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) on esittänyt
25.4.2014 – NLB Leasing d.o.o. v. Slovenian valtio – Ministrstvo za finance**

(Asia C-209/14)

(2014/C 202/18)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pääasian asianosaiset

Valittaja: NLB Leasing d.o.o.

Vastapuoli: Slovenian valtio – Ministrstvo za finance

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko pääasian oikeudenkäyntiin liittyvän kaltaisessa tilanteessa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 90 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että leasingin kohteena olevan tavarat (kiinteistö) palautumista vuokralleantajan hallintaan myöhempää myyntiä ja leasingvelvoitteiden kuittaamista varten sen vuoksi, että vuokralleottaja ei ole täyttänyt maksuvelvoitteitaan, on pidettävä direktiivin 90 artiklassa tarkoitettuna liiketoimen suorittamisen jälkeisenä ”sopimuksen mitätöimisenä, peruuttamisena tai purkamisena taikka kauppahinnan maksamisen täytenä tai osittaisena laiminlyöntinä”, vaikka se tapahtuu kaikkien leasingerien erääntymisen jälkeen, jolloin veron perustetta on sen mukaan vastaavasti alennettava?
- 2) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 2 artiklan 1 kohtaa, 14 artiklaa ja 24 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että osto-optiota vastaavaa summaa, joka muodostaa suurimman osan rahoitusleasingosituksen arvosta ja jonka vuokralleottaja suorittaa vuokralleantajalle, on tilanteessa, jossa vuokralleantaja on saanut maksuvelvoitteiden laiminlyönnin perusteella leasingin kohteen (kiinteistön) takaisin hallintaansa, myynyt sen kolmannelle henkilölle ja suorittanut tästä myynnistä saadun ostohinnan ylijäämän vuokralleottajalle ja tästä ylijäämästä on loppulaskelmassa vähennetty myös osto-option määrä, pidettävä vastikkeena sopimuksen täyttämistä ja tavaroiden luovutuksesta ja siten arvonlisäverollisena, vai vastikkeena vuokrauspalvelusta tai kiinteistön käytöstä (jolloin se on arvonlisäverollinen lain nojalla tai verovelvollisen valinnan perusteella) vai sopimuksen purkamisesta suoritettavana vahingonkorvauksena, joka suoritetaan vuokralleottajan velvoitteiden laiminlyönnistä aiheutuneen vahingon korvaamiseksi, jolloin se ei liity suoraan mihinkään vastikkeelliseen palvelujen suoritukseen eikä siitä siten kanneta arvonlisäveroa?
- 3) Jos toiseen kysymykseen annettavan vastauksen perusteella on katsottava, että kyseessä on vastike tavaroiden luovutuksesta ja sopimuksen täyttämistä, olisi tämän jälkeen esitettävä vielä lisäkysymys siitä, onko arvonlisäveron neutraalisuuden periaatteen vastaista, että vuokralleantaja on maksanut myynnistä suoritettavan arvonlisäveron kahteen kertaan eli rahoitusleasingosituksen tekemisen yhteydessä (myös sopimuksen arvosta suurinta osaa edustaneen osto-option määrän osalta) ja, koska vuokralleottaja ei ole suorittanut maksuvelvoitteitaan, toiseen kertaan myydessään kiinteistön (myöhemmin) kolmannelle osapuolelle, koska jälkimmäisestä luovutuksesta johtuva arvonlisäverorasite on vyörytetty loppulaskelmassa vuokralleottajalle?

⁽¹⁾ EUVL L 347, s. 1.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 13.3.2014 (Sąd Najwyższy (Puola) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji v. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, sekä muina osapuolina P4 Sp. z o.o. ja Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

(Asia C-633/13)⁽¹⁾

(2014/C 202/19)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 71, 8.3.2014.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.5.2014 – Donau Chemie v. komissio

(Asia T-406/09) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Teräs- ja kaasuteollisuuden käyttämän kalsiumkarbidin ja magnesiumin markkinat ETA-maissa lukuun ottamatta Irlantia, Espanjaa, Portugalia ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa — Päätös, jossa todetaan EY 81 artiklan rikkominen — Hintojen vahvistaminen ja markkinoiden jakaminen — Sakot — Asetuksen (EY) N:o 1/2003 23 artikla — Sakkojen laskennasta annetut vuoden 2006 suuntaviivat — Lieventävät seikat — Yhteistyö hallinnollisessa menettelyssä — Perusteluvellisuus — Yhdenvertainen kohtelu — Oikeasuhteisuus — Maksukyky)

(2014/C 202/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Donau Chemie AG (Wien, Itävalta) (edustajat: asianajajat S. Polster, W. Brugger ja M. Brodey)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi N. von Lingen ja M. Kellerbauer, avustajanaan professori T. Eilmansberger, sitten von Lingen ja Kellerbauer)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP/39.396 – Teräs- ja kaasuteollisuuden käyttämät kalsiumkarbidi- ja magnesiumipohjaiset reagenssit) 22.7.2009 tehdyn komission päätöksen C(2009) 5791 lopullinen 2 artiklan kumoamisvaatimuksesta siltä osin kuin kyseinen päätös koskee kantajaa, ja toissijaisesti kantajalle mainitulla päätöksellä määrätyn sakon määrän alentamisvaatimuksesta.

Tuomiolauselma

- 1) Donau Chemie AG:lle [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP/39.396 – Teräs- ja kaasuteollisuuden käyttämät kalsiumkarbidi- ja magnesiumipohjaiset reagenssit) 22.7.2009 tehdyn komission päätöksen C(2009) 5791 lopullinen 2 artiklan c alakohdassa määrätyn sakon määräksi vahvistetaan 4,35 miljoonaa euroa.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Donau Chemie vastaa 90-prosenttisesti omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se korvaa 90 prosenttia Euroopan komission oikeudenkäyntikuluista. Komissio vastaa 10-prosenttisesti omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se korvaa 10 prosenttia Donau Chemien oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EUVL C 312, 19.12.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.5.2014 – Reagens v. komissio

(Asia T-30/10) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Tinalämpöstabilisaattorien eurooppalaiset markkinat — Päätös, jolla todetaan EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkominen — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihto — Kilpailusääntöjen rikkomisen kesto — Sakot — Vuoden 2006 suuntaviivat sakkojen määrän laskennasta — Sakon perusmäärä — Lieventävät seikat — Maksukyky — Yhdenvertainen kohtelu — Oikeasuhteisuus — Täysi harkintavalta — Sakon määrän asianmukaisuus)

(2014/C 202/21)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Reagens SpA (San Giorgio di Piano, Italia) (edustajat: solicitor B. O'Connor, sekä asianajajat L. Toffoletti, E. De Giorgi ja D. Gullo)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Bourke, F. Ronkes Agerbeek ja P. Van Nuffel)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatusen sen komission 11.11.2009 tekemän päätöksen K(2009)8682 lopullinen kumoamisesta, joka liittyy [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaiseen menettelyyn (asia COMP/38589 – lämpöstabilisaattorit), tai toissijaisesti vaatimus kantajalle määrätyn sakon määrän muuttamisesta.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Reagens SpA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 80, 27.3.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.5.2014 – McBride ym. v. komissio

(Yhdistetyt asiat T-458/10–T-467/10 ja T-471/10) ⁽¹⁾

(Kalastus — Kalavarojen säilyttämistoimet — Alan rakenneuudistus — Hakemukset monivuotisen ohjausohjelman tavoitteiden kasvattamisesta alusten turvallisuuden parantamiseksi — Irlannin eri aluksia koskeva hakemus — Päätös, joka on tehty sen jälkeen, kun unionin yleinen tuomioistuin on kumonnut samaa menettelyä koskeneen alkuperäisen päätöksen — Uusi hylkäyspäätös — Komission toimivallan puuttuminen)

(2014/C 202/22)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Peter McBride (Downings, Irlanti) (asia T-458/10), Hugh McBride (Downings) (asia T-459/10), Mullglen Ltd (Largy, Irlanti) (asia T-460/10), Cathal Boyle (Fiafannon, Irlanti) (asia T-461/10), Thomas Flaherty (Kilronan, Irlanti) (asia T-462/10), Ocean Tawlers Ltd (Killybegs, Irlanti) (asia T-463/10), Patrick Fitzpatrick (Killeany, Irlanti) (asia T-464/10), Eamon McHugh (Killybegs) (asia T-465/10), Eugene Hannigan (Killybegs) (asia T-466/10), Larry Murphy (Castletownbere, Irlanti) (asia T-467/10), Brendan Gill (Lifford, Irlanti) (asia T-471/10) (edustajat: aluksi A. Collins, SC, barrister N. Travers ja solicitor D. Barry, sittemmin N. Travers, D. Barry ja barrister E. Barrington)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: asioissa T-458/10–T-467/10 aluksi K. Banks, A. Bouquet ja A. Szymkowska, sittemmin A. Bouquet ja A. Szymkowska, avustajanaan barrister B. Doherty, sekä asiassa T-471/10 A. Bouquet ja A. Szymkowska, avustajanaan B. Doherty)

Oikeudenkäynnin kohde

Niiden 13.7.2010 tehtyjen komission päätösten K(2010) 4758, K(2010) 4748, K(2010) 4757, K(2010) 4751, K(2010) 4764, K(2010) 4750, K(2010) 4761, K(2010) 4767, K(2010) 4754, K(2010) 4753 ja K(2010) 4752 kumoamista koskeva vaatimus, joilla hylättiin Irlannin tekemä hakemus monivuotisen ohjausohjelma IV:n tavoitteiden kasvattamiseksi ajanjaksolla 1.1.1997–31.12.2001 Peadar Elaine II-, Heather Jane II-, Pacelli-, Marie Dawn-, Westward Isle-, Golden Rose-, Shauna Ann-, Antarctic-, Niamh Eoghan-, Menhaden- ja Brendelen-nimisten alusten, jotka kuuluvat vastaavasti Peter McBridelle, Hugh McBridelle, Mullglenille, Cathal Boylelle, Thomas Flahertylle, Ocean Tawlersille, Patrick Fitzpatrickille, Eamon McHugh'lle, Eugene Hanniganille, Larry Murphy'lle ja Brendan Gillille, turvallisuutta koskevien parannusten huomioon ottamiseksi ja jotka on tehty sen jälkeen, kun komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniaa, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehty komission päätös 2003/245/EY (EYVL L 90, s. 48) oli kumottu yhdistetyissä asioissa C-373/06 P, C-379/06 P ja C-382/06 P, Flaherty ym. v. komissio 17.4.2008 annetulla yhteisöjen tuomioistuimen tuomiolla (Kok., s. I-2649) ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-218/03–T-240/03, Boyle ym. vastaan komissio, 13.6.2006 antamalla tuomiolla (Kok., s. II-1699).

Tuomiolauselma

- 1) Kumotaan 13.7.2010 tehdyt komission päätökset K(2010) 4758, K(2010) 4748, K(2010) 4757, K(2010) 4751, K(2010) 4764, K(2010) 4750, K(2010) 4761, K(2010) 4767, K(2010) 4754, K(2010) 4753 ja K(2010) 4752, joilla hylättiin Irlannin tekemä hakemus monivuotisen ohjausohjelma MOO IV:n tavoitteiden kasvattamiseksi valittajien alusten turvallisuutta koskevien parannusten huomioon ottamiseksi.
- 2) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 328, 4.12.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.5.2014 – Adler Modemärkte v. SMHV – Blufin (MARINE BLEU)

(Asia T-160/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin MARINE BLEU rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki BLUMARINE — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2014/C 202/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Adler Modemärkte AG (Haibach, Saksa) (edustajat: asianajajat J.-C. Plate ja R. Kaase)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamiehet: D. Walicka ja G. Schneider)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Blufin SpA (Carpi, Italia) (edustaja: asianajaja F. Caricato)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 3.2.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 1955/2010-2), joka koskee Blufin SpA:n ja Adler Modemärkte AG:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Adler Modemärkte AG vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) oikeudenkäyntikulut.
- 3) Blufin SpA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 184, 23.6.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.5.2014 – Saksa v. komissio(Asia T-198/12) ⁽¹⁾

(Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivi 2009/48/EY — Lelujen turvallisuus — Lelujen sisältämiä nitrosamiineja, nitrosoituvia aineita, lyijyä, bariumia, arseenia, antimonia ja elohopeaa koskevat raja-arvot — Komission päätös, jolla ei hyväksytä kokonaisuudessaan niistä poikkeavien kansallisten säännösten voimassa pitämistä — Hyväksymisen ajallinen rajoittaminen — Todisteet kansallisissa säännöksissä taatusta korkeammasta ihmisten terveyden suojelun tasosta)

(2014/C 202/24)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja A. Wiedmann)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Patakia ja G. Wilms)

Oikeudenkäynnin kohde

Saksan liittohallituksen tiedoksi antamista kansallisista säädöksistä, jotka säilyttävät lelujen lyijyä, bariumia, arseenia, antimonia, elohopeaa sekä nitrosamiineja ja nitrosoituvia aineita koskevat raja-arvot sen jälkeen kun lelujen turvallisuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/48/EY soveltaminen on tullut voimaan, 1.3.2012 annetun komission päätöksen 2012/160/EU (EUVL L 80, s. 19) osittaista kumoamista koskeva vaatimus

Tuomiolauselma

- 1) Lausunnon antaminen Saksan liittohallituksen tiedoksi antamista kansallisista säädöksistä, jotka säilyttävät lelujen lyijyä, bariumia, arseenia, antimonia, elohopeaa sekä nitrosamiineja ja nitrosoituvia aineita koskevat raja-arvot sen jälkeen kun lelujen turvallisuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/48/EY soveltaminen on tullut voimaan, 1.3.2012 annetun komission päätöksen 2012/160/EU laillisuudesta raukeaa bariumin osalta.
- 2) Päätöksen 2012/160 1 artiklan toinen kohta kumotaan siltä osin kuin siinä hyväksytään kansalliset säännökset, joissa vahvistetaan lyijyä koskevat raja-arvot, ainoastaan 21.7.2013 saakka.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja puolesta Saksan liittotasavallan oikeudenkäyntikuluja.

⁽¹⁾ EUVL C 200, 7.7.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.5.2014 – Argo Group International Holdings v. SMHV – Arisa Assurances (ARIS)(Asia T-247/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin ARIS rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki ARISA ASSURANCES S. A. — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Aikaisempien tavaramerkkien samanaikainen esiintyminen markkinoilla — Yhdysvaltojen oikeuden mukainen niin kutsuttu "Morehouse defense" -periaate — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2014/C 202/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Argo Group International Holdings Ltd (Hamilton, Bermuda, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: solicitor R. Hoy, solicitor S. Levine ja solicitor N. Edbrooke)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: L. Rampini)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Arisa Assurances SA (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: avocat H. Bock)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu SMHV:n toisen valituslautakunnan 9.3.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 193/2011-2), joka koskee Arisa Assurances SA:n ja Argo Group International Holdings Ltd:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Argo Group International Holdings Ltd veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 243, 11.8.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.5.2014 – Katjes Fassin v. SMHV (Yoghurt-Gums)

(Asia T-366/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin Yoghurt-Gums rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Erottamiskyky — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta)

(2014/C 202/26)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich am Rhein, Saksa) (edustaja: asianajaja T. Schmitz)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: D. Walicka)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 11.6.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 523/2012-4), joka koskee kuviomerkin Yoghurt-Gums rekisteröimistä yhteisön tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Katjes Fassin GmbH & Co. KG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 319, 20.10.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.5.2014 – Valittajana De Luca ja muuna osapuolena komissio

(Asia T-200/13 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Nimittäminen — Palkkaluokan määrittäminen — Nimittäminen ylempään tehtäväryhmään avoimen kilpailun seurauksena — Kanteen hylkääminen ensimmäisessä oikeusasteessa sen jälkeen, kun unionin yleinen tuomioistuin oli palauttanut asian kyseisen tuomioistuimen käsiteltäväksi — Uusien henkilöstösääntöjen voimaantulo — Siirtymämääräykset — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohta)

(2014/C 202/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Patrizia De Luca (Bryssel, Belgia) (edustajat: aluksi asianajajat S. Orlandi ja J.-N. Louis, sitten S. Orlandi)

Muut osapuolet: Euroopan komissio (asiamies: J. Currall) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bauer ja A. Bisch)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus, jolla vaaditaan kumoamaan Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen asiassa F 20/06 RENV, De Luca vastaan komissio, 30.1.2013 antama tuomio (kolmas jaosto)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Patrizia De Luca ja Euroopan komission vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan molemmissa unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin virkamiestuomioistuimessa käydyissä menettelyissä.
- 3) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan molemmissa unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin virkamiestuomioistuimessa käydyissä menettelyissä.

⁽¹⁾ EUVL C 171, 15.6.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.5.2014 – Unión de Almacenistas de Hierros de España v. komissio

(Asia T-419/13) ⁽¹⁾

(Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, jotka koskevat kahta kilpailumenettelyä Espanjassa — Asiakirjoihin tutustumisen implisiittinen epääminen — Kanteen nostamisen jälkeen tehty nimenomainen päätös — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2014/C 202/28)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Unión de Almacenistas de Hierros de España (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat A. Creus Carreras, A. Valiente Martin ja C. Maldonado Márquez)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Baquero Cruz ja F. Clotuche-Duvieusart)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota komission implisiittinen päätös, jolla kantajalta evättiin oikeus tutustua täysin tiettyihin asiakirjoihin, joita vaihdettiin komission ja Comisión Nacional de la Competencian (CNC, Espanjan kansallinen kilpailuviranomainen) välillä kahdessa viimeksi mainitun aloittamassa kansallisessa menettelyssä.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Lausunnon antaminen väliintulohakemuksista raukeaa.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Unión de Almacenistas de Hierros de Españan oikeudenkäyntikulut.
- 4) Saksan liittotasavalta ja Espanjan kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 304, 19.10.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 6.5.2014 – Frucona Košice v. komissio

(Asia T-103/14 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Valtiontuet — Alkoholit ja alkoholijuomat — Verovelan anteeksianto maksukyvyttömyydestä johtuvassa yleistäytöntöönpanomenettelyssä — Päätös, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään perimään se takaisin — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty — Fumus boni juris -edellytys ei täyty)

(2014/C 202/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Frucona Košice a.s. (Košice, Slovakia) (edustajat: K. Lasok, QC, barrister B. Hartnett, barrister J. Holmes ja asianajaja O. Geiss)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Walkerová ja L. Armati)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus valtiontuesta SA.18211, jonka Slovakian tasavalta on myöntänyt Frucona Košice a.s.:lle (C 25/2005, ex NN 21/2005), 16.10.2013 tehdyn komission päätöksen C(2013) 6261 final täytäntöönpanon lykkäämisestä siltä osin kuin siinä määrätään Slovakian tasavalta perimään tuki takaisin.

Määräysosa

- 1) Väli-toimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 27.3.2014 – Ben Ali v. neuvosto

(Asia T-200/14)

(2014/C 202/30)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Ranska) (edustaja: asianajaja A. de Saint Remy)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- määräämään unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklassa tarkoitettuna prosessinjohtotoimena komission julkistamaan ”kaikki riidanalaisen asetuksen antamiseen liittyvät asiakirjat”
- kumoamaan yhtäältä Tunisian tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/72/YUTP muuttamisesta 30.1.2014 annetun Euroopan unionin neuvoston päätöksen 2014/49/YUTP ja toisaalta Tunisian tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 101/2011 täytäntöönpanosta 30.1.2014 annetun Euroopan unionin neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 81/2014
- velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston maksamaan kantajalle 100 000 euron kokonaissumman korvauksena kaikista kantajalle aiheutuneista vahingoista
- velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston maksamaan kantajalle 30 000 euroa puolustautumiskuluista, joita kantajalle on aiheutunut esillä olevan kanteen johdosta; nämä kulut ovat työjärjestyksen 91 artiklan mukaisesti korvattavia puolustautumiskuluja
- velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-301/11, Ben Ali vastaan neuvosto ⁽¹⁾ esitetyt kanneperusteet.

⁽¹⁾ EUVL 2011, C 266, s. 29.

Kanne 28.3.2014 – Aluwerk Hettstedt v. ECHA

(Asia T-207/14)

(2014/C 202/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Aluwerk Hettstedt GmbH (Hettstedt, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Ahlhaus ja J. Schrotz)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan 21.1.2014 tehdyn Euroopan kemikaaliviraston päätöksen nro SME(2013) 4525 ja 23.1.2014 päivätyn laskun nro 10046841 pätemättömäksi ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajan kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu vastaajan toimivallan puuttumiseen

- Vastaajalla ei ollut toimivaltaa tehdä riidanalaista päätöstä SME(2013) 4525. Asetuksessa (EY) N:o 1907/2006 ⁽¹⁾ tai asetuksessa (EY) N:o 340/2008 ⁽²⁾ ei anneta vastaajalle toimivaltaa tehdä erillinen päätös siitä, täyttääkö rekisteröijä pieniä ja keskusuuria yrityksiä koskevat edellytykset.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu 15.4.1958 annetun asetuksen N:o 1 rikkomiseen
- Kaikessa yhteydenpidossaan kantajan kanssa vastaaja on laiminlyönyt velvoitteensa osoittaa kirjelmät jäsenvaltion alaisuuteen kuuluvalla henkilöllä tuon valtion virallisella kielellä. Tämä rikkominen on estänyt kantajaa täyttämästä sille asetetut vaatimukset osoittaa, että sillä on pienen yrityksen asema.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaiset päätökset ovat perusteettomia ja kantajalta kannettu hallinnollinen maksu on kohtuuton
- Riidanalaiset päätökset ovat aineellisesti vääriä. Kantajalla oli oikeus asetuksen (EY) N:o 340/2008 mukaiseen alennettuun maksuun. Vastaajan hallinnollista maksua koskeva lasku ei ole perusteltu, koska hallinnollinen maksu on kannettu kantajalta virheellisen menettelyn perusteella. Hallinnollisella maksulla ei ole asianmukaista oikeudellista perustaa, ja se on kohtuuton.
-
- (¹) Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1907/2006.
- (²) Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 1907/2006 perustuvista Euroopan kemikaalivirastolle suoritettavista maksuista 16.4.2008 annettu komission asetusta (EY) N:o 340/2008.

Kanne 28.3.2014 – Richard Anton v. ECHA

(Asia T-208/14)

(2014/C 202/32)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Richard Anton KG (Gräfelfing, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Ahlhaus ja J. Schrotz)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan 21.1.2014 tehdyn Euroopan kemikaaliviraston päätöksen nro SME(2013) 4524 ja 23.1.2014 päivätyn laskun nro 10046845 pätemättömäksi ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajan kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu vastaajan toimivallan puuttumiseen
- Vastaajalla ei ollut toimivaltaa tehdä riidanalaisista päätöistä SME(2013) 4524. Asetuksessa (EY) N:o 1907/2006 (¹) tai asetuksessa (EY) N:o 340/2008 (²) ei anneta vastaajalle toimivaltaa tehdä erillinen päätös siitä, täyttääkö rekisteröijä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevat edellytykset.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu 15.4.1958 annetun asetuksen N:o 1 rikkomiseen
- Kaikessa yhteydenpidossaan kantajan kanssa vastaaja on laiminlyönyt velvoitteensa osoittaa kirjelmät jäsenvaltion alaisuuteen kuuluvalla henkilöllä tuon valtion virallisella kielellä. Tämä rikkominen on estänyt kantajaa täyttämästä sille asetetut vaatimukset osoittaa, että sillä on pienen yrityksen asema.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaiset päätökset ovat perusteettomia ja kantajalta kannettu hallinnollinen maksu on kohtuuton
- Riidanalaiset päätökset ovat aineellisesti vääriä. Kantajalla oli oikeus asetuksen (EY) N:o 340/2008 mukaiseen alennettuun maksuun. Vastaajan hallinnollista maksua koskeva lasku ei ole perusteltu, koska hallinnollinen maksu on kannettu kantajalta virheellisen menettelyn perusteella. Hallinnollisella maksulla ei ole asianmukaista oikeudellista perustaa, ja se on kohtuuton.

- ⁽¹⁾ Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1907/2006.
- ⁽²⁾ Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 1907/2006 perustuvista Euroopan kemikaalivirastolle suoritettavista maksuista 16.4.2008 annettu komission asetusta (EY) N:o 340/2008.

Kanne 9.4.2014 – Gmina Kosakowo v. komissio

(Asia T-217/14)

(2014/C 202/33)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Gmina Kosakowo (Kosakowo, Puola) (edustaja: radca prawny M. Leśny)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan komission päätöksen, joka on annettu 11.2.2014 asiassa SA 353888 ja jossa Puola määrätään perimään Gdynia-Kosakowon lentokentältä takaisin sääntöjenvastaisesti maksettu valtiontuki.
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste

- Riidanalaisen päätöksen taustalla olevan tosiasiallisen tilanteen virheellinen toteaminen.

2) Toinen kanneperuste

- SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen sillä perusteella, että on perusteettomasti oletettu, että Kosakowon kunta on antanut julkista tukea tavalla, joka on kyseisen määräyksen vastainen, vaikka se, että Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o. -nimisen yhtiön yhtiöosuudet ovat siirtyneet kyseiselle yksikölle on ollut maanvuokrasopimukseen kuuluva liiketoimi, ja se, että Euroopan komissio on virheellisesti soveltanut yksityinen sijoittaja -arviointiperustetta.

3) Kolmas kanneperuste

- Seuraavien määräysten ja säännösten rikkominen: SEUT 107 artiklan 1 kohta, luettuna yhdessä asetuksen (EY) N:o 659/1999 5 artiklan 1 kohdan kanssa, sillä perusteella, että yksityinen sijoittaja -arviointiperustetta on sovellettu virheellisesti, neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 7 artiklan 5 kohta, luettuna yhdessä 13 artiklan 1 kohdan kanssa, sillä perusteella, että palautettavan tuen määrä on määritetty virheellisesti, koska siihen on sisällytetty myös turvallisuus- ja infrastruktuurikuluja, ja SEUT 296 artiklan toinen kohta sillä perusteella, että riidanalaista päätöstä ei ole perusteltu asianmukaisesti, sillä siitä puuttuu olennaisia seikkoja, joiden perusteella sen syyt olisi mahdollista määrittää.

Valitus, jonka Euroopan lääkevirasto on tehnyt 15.4.2014 virkamiestuomioistuimen asiassa F-29/13, Drakeford v. EMA, 5.2.2014 antamasta tuomiosta

(Asia T-231/14 P)

(2014/C 202/34)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan lääkevirasto (EMA) (asiamiehet: T. Jabłoński ja N. Rampal Olmedo avustajinaan asianajajat D. Waelbroeck ja A. Duron)

Muu osapuoli: David Drakeford

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan virkamiestuomioistuimen asiassa F-29/13 antaman tuomion, jolla kumottiin EMA:n päätös olla jatkamatta Drakefordin sopimusta
- hyväksymään EMA:n ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset eli hylkäämään kanteen täysin perusteettomana
- velvoittamaan Drakefordin korvaamaan tässä oikeusasteessa ja henkilöstötuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa kolmeen valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, jonka mukaan virkamiestuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen tulkitessaan Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 8 artiklan ensimmäistä kohtaa, koska se on katsonut, että ilmaisulla työsuhteen myöhempi jatkaminen tarkoitetaan jokaista menettelyä, jolla Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a kohdassa tarkoitetun väliaikaisen toimihenkilön työsuhdetta tällaisena toimihenkilönä jatketaan määräaikaisen työsopimuksen päättyessä, vaikka tähän jatkamiseen liittyisi palkkaluokan korotus tai suoritettavien työtehtävien muutos.
 - 2) Toinen valitusperuste, jonka mukaan virkamiestuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen lausuaan Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 8 artiklan ensimmäisen kohdan tulkinnasta tehtävästä poikkeuksesta.
 - 3) Kolmas valitusperuste, jonka mukaan virkamiestuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on käyttänyt täyttä tuomiovaltaansa.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI